

ТИМОШЕНКО —
ЛІДЕР НОМЕР ОДИН

стор 2

ОСТАННІЙ СКАРБ
НАЦІЇ

стор 3

ПРИСТРАСТІ
ЗА АТО

стор 6

БРУДНА БИТВА ЗА ДРУГИЙ ТЕРМІН

Три роки наша країна живе «по-новому». Нам кажуть, що добре живе. А якщо хтось вважає, що погано, то його відразу оголошують мало не «агентом Кремля». Провладні спікери і боти доволі активно використовують цю риторику в інформаційному просторі. Що б хто не говорив, але виборча кампанія вже давно стартувала, а разом із нею почалася справжня інформаційна війна.

БЕЗВІЗ — НЕ ХЛІБ

Нині українців намагаються переконати в тому, що їм живеться добре, що реформи йдуть повним ходом. Певне, для політтехнологів це завдання є нелегким. Але нічого не вдієш, якщо «партія велить».

Нещодавно на українському телебаченні з'явилася цікава соціальна реклама, що розповідає про події трьох останніх прекрасних років. Цей ролик неначе передвиборний. Отже, цитуємо: «Початок 2014-го. Режим Януковича в міжнародній ізоляції. Тотальна залеж-

ність від Росії. Повністю зруйнована армія. Як наслідок — анексія Криму та російські війська на сході України. Розвал і хаос. (Показують палаючий Майдан, злого Януковича, танки. — Прим. авт.). 7 червня 2014-го, президент Петро Порошенко.

2017-й. Українська армія — одна з найсильніших у Європі. Справа Януковича в суді. Ми повертаємо награбовані ним мільярди до бюджету. Ми підписали і ратифікували Угоду про асоціацію з Євросоюзом. Домоглися безвізового режиму з ЄС. Ми виграли суд з російським «Газпромом» у Стокгольмі і захистили

енергетичну незалежність України. Весь світ вітає українські реформи. Щодня утверджуємо сильну й незалежну Україну. Три роки нової України. Йдемо вперед. Президент Петро Порошенко (переможна картинка. — Прим. авт.).

У сенсі психологічного впливу відео збудоване грамотно — на протиставленні. Але якщо розібрати «по кісточках» його смислову частину, то може здатися, що в нас дві різні України: в одній живе президент, а в іншій — весь народ.

(Закінчення на стор. 4)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETAUVV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

Соціологи підтверджують: ТИМОШЕНКО — ЛІДЕР НОМЕР ОДИН

Влада регулярно розповідає, як добре і щасливо ми заживемо в майбутньому. Однак словами й обіцянками ситий не будеш. За даними ООН, 60% українців нині перебувають за межею бідності! Тому нітрохи не дивно, що довіра до провладних політичних сил і самого президента катастрофічно падає. Натомість уже другий рік поспіль першість у рейтингах тримає ВО «Батьківщина» та її лідер Юлія Тимошенко. Цю тенденцію підтверджує чергове соціологічне дослідження, проведене групою «Рейтинг».

СХУДЛІ ГАМАНЦІ ТА НЕПРОФЕСІЙНІСТЬ ВЛАДИ

Під час опитування українцям поставили питання: «Якби сьогодні проводився референдум щодо зняття заборони продажу земель сільськогосподарського призначення, як би ви проголосували?». Лише 19% респондентів вважають, що потрібно відкрити ринок землі, 74% проти цієї ініціативи, 6% не змогли відповісти, 1% не голосуватимуть на такому плебісциті.

Громадян запитали, як за останній рік змінилося їхнє матеріальне становище. Так, у 62% опитуваних помітно схудли гаманці, 30% не зауважили погіршення, 6% у фінансовому плані почувалися краще, ще 2% не визначилися із відповіддю. Водночас 97% відчували на собі підвищення цін на споживчі товари та послуги цього року, 2% не помітили зростання інфляції, 1% не змогли відповісти.

Далі українці розповіли, чи спроможні оплачувати рахунки за житлово-комунальні послуги. З'ясувалося, що для 62% це непосильно, 35% мають таку змогу, 3% не визначилися.

Під час інтерв'ю респондентам поставили питання: «Які, на вашу думку, головні причини того соціально-економічного стану, в якому нині перебуває Україна?». Обрати можна було не більше як три відповіді.

Отож, 65% українців головною причиною назвали непрофесійність і корупцію чинної влади, 54% — воєнні дії на сході країни, 31% — неспроможність Верховної Ради ухвалювати потрібні країні закони, 28% — непрофесійність і корупцію попередньої української влади, 11% — дії проросійських сил в Україні, 11% — відсутність взаєморозуміння (консолідації) у суспільстві, 10% — відсутність у суспільства бажання змі-

нюватися на краще, 10% — відсутність політичного компромісу між опозицією та владою, 8% — низьку підтримку реформ з боку населення, 5% — проведення зовнішніми силами спеоперації з метою ослаблення.

Тим часом 85% опитуваних погоджуються з тезою, що Україна перебуває у стані хаосу (10% не погоджуються, 4% не визначилися), 75% респондентів стверджують, що маємо стан розвалу (17% не погоджуються, 7% не визначилися), 44% — стан змін (50% не погоджуються, 7% не визначилися), 21% — стан розвитку (71% не погоджуються, 8% не визначилися), 17% — стан консолідації (58% не погоджуються, чверть не визначилися).

Водночас, згідно з даними опитування, у суспільстві зростають протестні настрої. Респондентам поставили питання: «Як ви вважаєте, чи може ситуація, що склалася зараз в Україні, призвести до масових загальнонаціональних протестів, таких як у 2004-му чи в 2013 році?». 69% відповіли ствердно, 10% не змогли ви-

значитися, 21% не вважають, що нинішні події можуть підштовхнути до революції. Натомість особисто підтримують негайну організацію всенародних протестів 41% українців, 12% вагаються, 47% не схвалюють таку ідею.

Якби вибори президента України відбувалися наступної неділі, то як би ви проголосували?

ПОТРІБНІ ПЕРЕВИБОРИ

Протестні настрої зростають, тож збільшується й кількість тих, хто виступає за розпуск парламенту й призначення дочасних виборів до Верховної Ради. Так, 52% опитуваних вважають за необхідне перезавантажити ВР, 37%

— «Відродження». Не голосуватимуть у такому випадку 7,6% опитаних, 45% не визначилися.

Тепер щодо рейтингу президентських симпатій. Якби вибори президента України відбувалися наступної неділі, то 15,2% із тих, хто визначився та голосуватиме, підтримали лідера «Батьківщини» Юлію Тимошенко. За чинного президента готові віддати голоси 11,6% респондентів. Далі йдуть: Олег Ляшко та Юрій Бойко — по 8,5%, Вадим Рабінович — 7,8%, Анатолій Гриценко — 7,2%, Андрій Садовий — 6,6%, Олег Тягнибок — 3,9%, Святослав Вакарчук — 3,8%, Дмитро Ярош — 2,5%, Володимир Гройсман — 2,4%. Рейтинг інших кандидатів нижчий за 2%.

Також соціологи змоделювали ситуацію, за якої до другого туру майбутніх президентських виборів потрапляють Юлія Тимошенко та Петро Порошенко. З'ясувалося, що за лідера «Батьківщини» готові голосувати 32% респондентів, за чинного главу держави — 24%.

Ще українців запитали, хто, на їхню думку, здатний вивести країну з економічної кризи. 13% опитаних покладають надії на Юлію Тимошенко, 9% пов'язують сподівання із Вадимом Рабіновичем, 8% — з Олегом Ляшком, 7% — Петром Порошенком, по 5% — з Анатолієм Гриценком і Юрієм Бойком, 4% — Андрієм Садовим, 2% — Олегом Тягнибоком. Третина громадян вважає, що жоден із нинішніх провідних політиків не здатен вивести країну з кризи, 14% — не визначилися.

Щодо політика, здатного об'єднати країну, 11% українців знову називають прізвище Тимошенко, 8% респондентів вірять у Порошенка. Рабінович і Ляшко отримали по 7%, Гриценко — 5%, Бойко — 4%, Садовий — 3%, Тягнибок — 2%. Третина опитуваних вважає, що жоден із них не спроможний об'єднати країну, 19% не визначилися.

Насправді цей рейтинг демонструє катастрофічний дисбаланс між уподобаннями українців та реальністю. Післямайданна влада, на яку суспільство поклало величезні надії, фактично вичерпала кредит довіри. Про це, зокрема, й свідчать результати опитування. Тож цілком логічним було б повне перезавантаження влади.

Микола БИКОВ

СОЦІОЛОГИ ЗМОДЕЛЮВАЛИ СИТУАЦІЮ, ЗА ЯКОЇ ДО ДРУГОГО ТУРУ МАЙБУТНІХ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ПОТРАПЛЯЮТЬ ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО ТА ПЕТРО ПОРОШЕНКО. З'ЯСУВАЛОСЯ, ЩО ЗА ЛІДЕРА «БАТЬКІВЩИНИ» ГОТОВІ ГОЛОСУВАТИ 32% РЕСПОНДЕНТІВ, ЗА ЧИННОГО ГЛАВУ ДЕРЖАВИ — 24%

проти цього, а 11% не змогли відповісти на це запитання.

Зростає незадоволення і роботою глави держави: 48% респондентів підтримують ідею проведення позачергових виборів президента України, 41% проти цього, 11% не мають від-

поти цього, а 11% не змогли відповісти на це запитання. Зростає незадоволення і роботою глави держави: 48% респондентів підтримують ідею проведення позачергових виборів президента України, 41% проти цього, 11% не мають від-

поти цього, а 11% не змогли відповісти на це запитання. Зростає незадоволення і роботою глави держави: 48% респондентів підтримують ідею проведення позачергових виборів президента України, 41% проти цього, 11% не мають від-

поти цього, а 11% не змогли відповісти на це запитання. Зростає незадоволення і роботою глави держави: 48% респондентів підтримують ідею проведення позачергових виборів президента України, 41% проти цього, 11% не мають від-

ОСТАННІЙ СКАРБ НАЦІЇ

Влада на чолі з президентом в умовах війни та хаосу намагається розпродати українські чорноземи за копійки, позбавивши народ права володіти та розпоряджатися цим безцінним ресурсом. Відкриття ринку землі — це умисний злочин перед нацією, якому потрібно запобігти.

В Україні триває війна. Ззовні ми боронимося від російського агресора, а всередині країни точиться битва за землю. Поки ще діє мораторій, українські чорноземи, які обробляються фермерами, активно захоплюються.

Протягом 2016 року тільки в Кіровоградській області було зафіксовано близько 3 тисяч таких

відбувається паралельно з тінвою скупкою українських чорноземів.

«Ціна коливається від 700 до 1000 доларів за гектар. Найкращі чорноземи в Європі коштують до 70 тис. євро за гектар. Відчуємо різницю? Земля нині зосереджена у власності 12–15 родин. В одних руках, в одній сім'ї — від

Юлія Тимошенко нагадала, що сьогодні світові аграрні держави не розпродують свої землі. Наприклад, в Україні у державній власності перебуває лише 21% земель, тоді як у США — 50%, а в Канаді — 92%. Ізраїль продає лише 5% від усіх земель на умовах, що тільки фермери можуть їх придбати.

Зрозуміло, що обставини час-то-густо змушують українців позбуватися своїх наділів. І в цьому сенсі держава має скористатися досвідом Німеччини, Канади й США і купувати землю у людей, які виставляють власні паї на продаж.

Юлія Тимошенко впевнена, що за умови підтримки малих і середніх аграрних підприємств з боку держави Україна стане заможною. Для цього потрібно не торгувати сировиною через великі агрохолдинги, внаслідок чого країна отримує лише 18 млрд євро на рік, а налагодити повний цикл виробництва готової продукції.

«Італія, де фермерські господарства довели до досконалості і де кожен кілограм сировини переробляється у готові харчові продукти, отримує удесятеро більше прибутків, ніж Україна. І це при тому, що в Італії земля гірша порівняно з золотими українськими чорноземами. Налагодивши переробний комплекс, ми зможемо отримувати 180 млрд євро на рік. Тим часом нині ВВП країни становить близько 90 млрд євро. Тобто лише одна галузь спроможна давати вдвічі більше, ніж зараз усі. Тоді нам не потрібні будуть ні гроші МВФ, ні інші кредити. Навпаки, згодом ми самі зможемо кредитувати. Це наша сильна перспектива», — наголосила лідер «Батьківщини».

Якщо цю стратегію реалізувати, в українському аграрному комплексі можна буде додатково створити щонайменше 10 млн робочих місць. У перспективі ж кількість фермерських господарств в Україні має зрости до 2,5 млн за повної підтримки з боку держави.

«Необхідно забезпечити захист аграріїв від будь-яких незаконних впливів корупції, рейдерства, обману, зокрема з боку Мініюсту, коли дані кадастрів перепису-

В УКРАЇНІ ЗНИЩЕННЯ ФЕРМЕРСТВА ВІДБУВАЄТЬСЯ ПАРАЛЕЛЬНО З ТІНВОЮ СКУПКОЮ УКРАЇНСЬКИХ ЧОРНОЗЕМІВ

протизаконних атак. Наприклад, на початку року завдяки роботі Антирейдерського штабу стало відомо про безпрецедентне захоплення землі в Благовіщенському районі. До рук зловмисників відійшло близько 500 паїв — без відома власників наділів було проведено реєстрацію права оренди цих наділів на 10 років на одне підприємство. А наприкінці травня Вінницький міський суд призначив запобіжний захід у вигляді арешту 45 особам, які, відкривши стрілянину, намагалися захопити зернотік у селі Метанівка Теплицького району. І це не поодинокі випадки.

Лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко в ефірі програми «Свобода слова» на ICTV сказала, що земельна сфера наразі є вкрай криміналізованою і що злочинці, аби домогтися свого, вдаються навіть до катування аграріїв.

«У Львівській області рейдери до смерті забили молотками фермера та його дружину, змушуючи їх переписати землю на певну групу. На Київщині злочинці вимагали від своєї жертви поставити підпис на принесених документах, запевняючи, що в кадастрах уже все зареєстроване на них. Коли аграрій не погодився, нападники забили прутами його та дружину», — розповіла вона.

На переконання лідера «Батьківщини», знищення фермерства

500 тис. до 1 млн гектарів наділів. Тепер їм потрібен продаж сільськогосподарської землі для легалізації наділів, скуплених упродовж багатьох років у тіні в людей за копійки. І сьогодні президент в авангарді відкриття ринку землі, — підкреслила Юлія Тимошенко.

Апологети ринку землі розповідають захопливі казки про те, як фермери зможуть розширювати господарство за рахунок придбання нових наділів, а власники паїв розпоряджатимуться своїм майном на власний розсуд. Проте аграрії сьогодні перебувають на межі виживання, а українські банки не поспішають

«Але без ошуканства. За справжню ринкову вартість. Щоб людина отримала стільки, скільки земля справді коштує. Далі держава консолідує земельні паї і віддає фермерам на правах довгострокової оренди», — пояснила вона, додавши, що зареєструвала в Раді відповідний законопроект.

Політик зауважила, що цікавим також був би досвід Франції. Там спочатку ділянку віддають в оренду фермерові на 9 років. Упродовж цього періоду держава спостерігає, як він обробляє землю, які технології застосовує. Якщо фермер довів, що здатен ефективно господарювати, йому продовжують тер-

У ПОЛЬЩІ НАЛІЧУЄТЬСЯ 2,6 МЛН ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ. В УКРАЇНІ ЩЕ ТРИ РОКИ ТОМУ ТАКИХ БУЛО 42 ТИС., А НИНІ ЗАЛИШИЛОСЯ 38 ТИС.

переймати європейський досвід і надавати їм кредити під 2–3% річних — натомість позику пропонують під 25%. Власники паїв ризикують продати свою землю за безцінь. Вони отримують гроші, на які довго не проживеш. А що далі?

«72% території України — це сільськогосподарська земля. І якщо її продати, то що робити селянам?» — підкреслила лідер «Батьківщини».

мін оренди до 20–30 років, аж до спадкового права.

А ще аграрії у розвинутих країнах отримують потужну державну підтримку, бо там розуміють, що сімейні фермерські господарства є локомотивом АПК, і тому ставлять саме на них.

Наприклад, у Польщі налічується 2,6 млн фермерських господарств. В Україні ще три роки тому таких було 42 тис., а нині залишилося 38 тис.

ються без підпису людини. І після цього треба дати можливість людям або викупити землю з великою розстрочкою, або орендувати на тривалий час», — підсумувала Юлія Тимошенко. Вона підкреслила, що тільки сам народ має вирішити на референдумі, чи доцільно відкривати ринок землі й розпродувати останній скарб нації.

Олекса ГОНСЬКИЙ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

«Земля є надзвичайно ласим ресурсом»

Костянтин МАТВІЄНКО, політичний експерт, голова корпорації стратегічного консалтингу «Гардарика»:

«В Україні залишилося два ресурси, ще ніким досі не прибрані до рук. Це передусім заощадження громадян. Їх привласнюють ті, хто нині при владі, шляхом підвищення тарифів і цін.

Земля так само є надзвичайно ласим ресурсом. І намагання запровадити ринок землі — це просто бажання її привласнити.

Абсолютно вульгарним і неприпустимим є порівняння землі сільськогосподарського призначення з нерухомістю у містах — наприклад з квартирами. Їхня продуктивна здатність, здатність створювати надлишкову вартість є неспівставними.

Відтак намагання у такий примітивний спосіб «впарити» нам земельний ринок є найкращим свідченням того, що ця влада керується не суспільним благом, а власною вигодою».

«Без захисту приватної власності ми не можемо говорити про ринок землі»

Олег СААКЯН, політолог, голова Єдиного координаційного центру «Донбас»:

«В Україні, на жаль, реформи процедурно не відбуваються як належить. Адже будь-яка реформа передбачає інституційну, економічну та правову зміни. Її необхідно впроваджувати через публічну комунікацію. Тобто в сесійний зал повинен внеситися законопроект, у якому все зрозуміло і про який усі знають. І коли наш уряд бере на себе зобов'язання перед зовнішніми кредиторами провести за певний термін реформу, я хотів би побачити широке обговорення її змісту з урахуванням пропозицій усіх сторін, а також рівень довіри українців до Кабміну, причому не 12,8%, як зараз.

Отож, найголовнішою проблемою є неререформованість нашої держави. Доки немає захисту приватної власності, про жоден нормальний ринок ми не можемо говорити, зокрема і про ринок землі».

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Отже, до дня інавгурації Петра Порошенка (7 червня 2014 року) в країні був один суцільний жах. Потім хутко злинули три роки — і все стало феєрично чудово. У нас одна з найсильніших армій. Чому ж тоді ми ходимо по світу і просимо військової допомоги? А скільки для армії зробили і роблять волонтери, та ніяк не держава! І, мабуть, забув гарант, що обіцяв завершити АТО за лічені години, потім дні... Про це більше ні слова.

Коли нам говорять про суд над Януковичем (незабаром почнеться розгляд справи по суті), то показують кадри з судового засідання над «беркутівцями», на якому президент-втікач виступав лише як свідок! А нещодавно Януковича і К^о зняли ще й із міжнародного розшуку. У серпні 2014 року президент Петро Порошенко заявляв, що в базі Інтерполу — 27 колишніх українських чиновників. Через три роки вже ніхто нікого не шукає. А ще нам чомусь нічого не говорять про розслідування злочинів під час Майдану!

Потім у роликуні розповідають про захист енергетичної незалежності країни. А хто захистить простих українців, у яких просто немає грошей на оплату комунальних послуг? Хто зніме зашморг із наших ший?

До речі, цікаво: які такі реформи вітає світ? Під яким мікроскопом їх можна розгледіти?

Ну і, звісно, коронне досягнення — безвізовий режим. І ми далі йдемо «вперед»...

Прикро, але ні президент, ні його радники досі не зрозуміли, що безвіз і асоціація з ЄС були тільки приводом вийти на Майдан. Насправді українців просто дістав тодішній стан справ. Так, ми хотіли і хочемо жити, як європейці! Мріємо, щоб у нас були європейські зарплати, а не лише ціни. Щоб ми могли розраховувати на гідну пенсію, а не жебракувати. Щоб у нас не процвітали корупція і кумівство...

«Сьогодні кожен українець може випити фантастичної кави в Братиславі, або полетіти лоукостом до Варшави, або відвідати Віденську оперу», — так прорекламував безвіз Петро Порошенко. Поза всякими сумнівами, можливість подорожувати є мрією будь-якої цивілізованої людини. Але, ймовірно, президент не ознайомлений із цифрами.

Так, згідно з даними соціологічного дослідження Центру Разумкова, 55% українських громадян ніколи не були за кордоном. 16,3% бувають за кордоном раз у десять років і рідше, 11,6% — раз у п'ять років і рідше, 8,6% — раз у два роки і рідше, 8,7% — раз у рік і частіше! А ще 13,5% респондентів відзначили, що ніколи не виїжджали навіть за межі свого регіону. І часто не тому, що не хочуть, а тому, що не можуть!

Наші зарплати і пенсії просто не дають нам змоги пити каву в Братиславі, бодай найдешевшу, літати до Варшави навіть лоукостами, не кажучи вже про Віденську оперу, хоча туди, певне, теж є бюджетні квитки... Більшість українців переймаються зовсім іншими турбо-

Брудна битва за другий термін

тами, переживаннями, страхами — за своє майбутнє і майбутнє своїх дітей. Адже біометричним паспортом не розрахуєшся за продукти, не оплатиш комуналку, та й лікареві, зрештою, його не підсунеш!

Але якщо ви заговорите про це, особливо десь у соціальних мережах, вам відразу ж закриють рота так звані порохоботи. Армії цих комментаторів, здається, завжди готові стати на захист влади. Інколи вони нагадують лангольєрів зі знаменитого однойменного твору Стівена Кінга — чудовиськ, що пожирають простір на своєму шляху. Ось така вона, нова Україна.

СТРАХ ПЕРЕД КОНКУРЕНТОМ

На тлі цієї трирічної «ідилії» посилюються нападки представників влади на лідера «Батьківщини» Юлію Тимошенко. Так, нещодавно в БПП газетні контракти від 2009 року, підписані тодішнім прем'єром Юлією Тимошенко, назвали «зрадою національних інтересів України, яка заледве не знищила країну». Тому фракція «Блок Петра Порошенка» закликала антикорупційні відомства розглянути питання щодо ознак державної зради і корупційної складової у цих газових контрактах.

Звідки така жорстка позиція? Чому Тимошенко фактично прирівняли до Януковича, якого звинувачують саме в державній зраді? Можливо, річ у тім, що не все так добре? А влада просто боїться за своє майбутнє на наступних виборах. Адже саме лідер «Батьківщини» вже тривалий час випереджає президента у всьох рейтингах. Так само її політичній силі грома-

дани довіряють значно більше, ніж БПП.

«Останнім часом розгорнулася кампанія з приводу газових контрактів 2009 року. Але виникає одне дуже важливе питання: якщо контракти були такими кепськими, як це стверджують, то чому за часів прем'єра Тимошенко ціни на комунальні послуги були в кілька разів нижчими порівняно з теперішніми? — запитує експерт

«Президент неодмінно хоче піти на другий термін. Є кілька варіантів, як цього досягнути. Головна ідея Банкової полягає у тому, щоб вивести в другий тур проросійського кандидата, який точно не перемає. Але щоб цей сценарій став можливим, Тимошенко потрібно якось «дискваліфікувати». Дискредитувати її, роздробити електорат не вдається. Є ще один варіант — позбавити її права брати участь у

час виборів він зможе перекласти на свого головного конкурента чималу відповідальність за те, що відбувається в країні. Тож усі ці розмови про держзраду є лише спробою повернути Тимошенко і її фракцію у коаліцію. Якщо теоретично припустити, що вона погодилася на такий крок, то вся критика вихує за мить.

А так влада шукатиме інші підстави для образи, чорного піару

ПРЕЗИДЕНТА І ЙОГО ОТОЧЕННЯ НЕПОКОЯТЬ ОСТАННІ РЕЙТИНГИ, ЗГІДНО З ЯКИМИ ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО В ДРУГОМУ ТУРІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ПЕРЕМАГАЄ ПЕТРА ПОРОШЕНКА

Українського інституту аналізу та менеджменту політики Микола Спірідонов. — Нас запевняють, що рішення Стокгольмського арбітражу по тяжбі російського «Газпрому» і українського «Нафтогазу» на користь нашої країни є надзвичайно важливим, але що це дасть населенню? Нам і далі можуть підвищувати комунальні тарифи. Тому критика Тимошенко з боку провладних сил більше схожа на організоване цькування. Але насправді це тільки додає їй балів».

Політолог, президент громадської організації «Центр досліджень політичних цінностей» Олександр Дзюба каже про те, що президента і його оточення непокоять останні рейтинги, згідно з якими Юлія Тимошенко в другому турі майбутніх президентських виборів перемає Петра Порошенка.

президентській кампанії. Тому й почалися розмови про кримінальну відповідальність. При цьому умісно роблять акцент на патріотичних моментах. Це просто спроба позбутися конкурента, монополізувати владу і далі будувати авторитарну державу. І чим ближче до виборів, тим тиск посилюватиметься. Але на рейтингу лідера «Батьківщини» це цькування не позначиться. У неї стабільне електоральне ядро, — констатує Олександр Дзюба.

Політолог, директор соціологічної служби «Український барометр» Віктор Небоженко називає ще одну причину, через яку почалися нападки на Тимошенко.

«Порошенко намагається втягнути «Батьківщину» назад у гнилу й цинічну парламентську більшість. Петро Олександрович чудово розуміє, що якщо йому це вдасться, то під

і залякування Тимошенко та її прибічників. Так робили всі президенти. І Юлія Володимирівна це знає. Гадаю, надалі на неї чекають нові випробування. Однак лідерів «Батьківщини» потрібно протриматися до старту кампанії. Під час виборів її опозиційна позиція вигідно вирізнятиметься на тлі бездарної політики правлячої групи.

Водночас президент не буде її ув'язнювати. Порошенко знає, як до Тимошенко ставляться західні політики, які дуже багато зробили для її звільнення з-за ґрат за часів Януковича. Петро Олександрович ніколи не піде на відкритий юридичний конфлікт із Юлією Володимирівною. Але її високий рейтинг дуже дратує політтехнологів Банкової, тож, повторюю, вони й надалі шукатимуть приводів для її дискредитації. Може, спробують перекупити когось із її команди чи продовжать поширювати чутки про «співпрацю» «Батьківщини» та Опоблоку. Ця тема впродовж останніх півтора року активно мусується. Загалом ОП сконцентрується на тому, щоб знизити рейтинг Тимошенко, а не підняти рівень популярності Порошенка. Однак це їм не вдасться», — підсумовує Віктор Небоженко.

Яна ДЖУНГАРОВА

Перша зустріч — не остання зустріч?

Анонс майбутньої зустрічі Петра Порошенка і Дональда Трампа став найбільшою інтригою минулого тижня. Це особливо цікаво в світлі недавньої заяви держсекретаря США Тіллерсона про те, що Штати готові підтримати новий формат врегулювання конфлікту на Донбасі, якщо він, на відміну від «мінського», сприятиме забезпеченню миру в регіоні.

Зустріч президентів насправді може стати знаковою для України, якщо Петро Порошенко правильно озвучить наші інтереси. Головне, щоб основною темою розмови не стало виконання Мінських угод, невдоволення ефективністю яких, власне, й висловив Тіллерсон.

Чи скаже Порошенко щось нове в цьому аспекті? Навряд. Його тези, найімовірніше, зве-

ЗУСТРІЧ ПРЕЗИДЕНТІВ НАСПРАВДІ МОЖЕ СТАТИ ЗНАКОВОЮ ДЛЯ УКРАЇНИ, ЯКЩО ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПРАВИЛЬНО ОЗВУЧИТЬ НАШІ ІНТЕРЕСИ

дуться до вже відомих Білому дому прохань продовжувати санкції і надати військову допомогу. Однак усе це говорилося і за часів президентства Обами.

Участь США в переговорному процесі теж фігуруватиме на порядку денному. Однак і тут не варто розраховувати на прорив. Трампа не цікавить ні «мінський», ні «нормандський» формат. Призначивши спецпосланця з українського питання, він тут таки продовжить обговорення із Сурковим, граючи роль спостерігача за виконанням домовленостей сторін. Новий формат переговорів для відновлення миру на Донбасі Трамп точно не ініціюватиме.

Найскладніше в цій зустрічі буде те, що зустрінуться не просто бізнесмен із бізнесменом, а дипломат і випускник Вест-Пойнта, що віддає перевагу діям перед тривалими і безуспішними перемовинами. І змінювати риторичку доведеться саме президентові України, щоб його не просто почули, а й зрозуміли на цій першій зустрічі.

Аріна МАРТОВА

Пристрасті за АТО

По трьох роках АТО, яку президент Порошенко хотів завершити за лічені дні, а пізніше за лічені тижні, секретар РНБО запропонував закінчити і переформатувати антитерористичну операцію під умови гібридної війни. Турчинов пообіцяв невдовзі представити відповідний законопроект про відновлення державного суверенітету над тимчасово окупованими територіями. Петра Олексійовича такий варіант розвитку подій не задовольняє, адже він потайки готує власний документ — про реінтеграцію Донбасу.

ЗАРАДИ КРАСНОГО СЛІВЦЯ

Заява Турчинова про завершення АТО і перехід до нового формату захисту країни стала сюрпризом для українського політикуму. Так, заступник міністра з питань тимчасово окупованих територій Георгій Тука повідомив, що в його відомстві про такі рішення ніхто не знає. У Генштабі всі стрілки перевели на вище військово-політичне керівництво країни — мовляв, тільки вони можуть припинити АТО. Москва вуста під вусами Пескова прокоментувала заяву просто: на Донбасі точиться внутрішньоукраїнський конфлікт, який Київ може вирішити лише завдяки виконанню Мінських угод.

Наостанок висловився Верховний головнокомандувач України.

«Якщо ми скасуємо АТО і водночас не надамо військовим права діяти адекватно в умовах агресії, то залишимо Україну беззахисною», — констатував Порошенко.

Здавалося б, ініціатива секретаря РНБО є правильною і доцільною. Адже жодна антитерористична операція не може тривати три роки поспіль. Більше того, поняття АТО вочевидь себе пережило. Було б логічно визнати нарешті, що в Україні йде війна і що Росія є агресором. Статус РФ у тому ж

«нормандському» процесі був би змінений, що дозволило б навіть у рамках «четвірки» врегулювати конфлікт дипломатичним шляхом.

Також варто було б запровадити воєнний стан на Донбасі і, врешті-решт, ухвалити закон про окуповані території. До слова, на цю мить

на порятунку його зіпсутий імідж. Адже не хто інший, як Турчинов фактично здав Крим. Друга мета є ще банальнішою — напередодні виборів треба сказати народу України те, чого він давно очікує, отримати додаткові бонус-призи у вигляді симпатій електорату і потім тихенько забути про сказане, оскільки останнє слово все одно за президентом чи парламентом. Скільки разів він і його колеги з «Народного фронту» говорили про скасування безвізового режиму з РФ? І фактично жодного разу відповідний законопроект не скеровувався на розгляд до сесійної зали.

Але поки всі говорять про законопроект пана Турчинова, це передбачає відновлення суверенітету України над тимчасово оку-

НІ В АП, НІ В РНБО, НІ В КМУ, НІ В БУДЬ-ЯКОМУ ІНШОМУ ОРГАНІ НЕМАЄ НЕ ТЕ ЩО РОБОЧОЇ ГРУПИ З РОЗРОБКИ ЗАКОНОПРОЕКТУ ЩОДО ВІДНОВЛЕННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ — НЕМАЄ НАВІТЬ ОФІЦІЙНОГО РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРО ПІДГОТОВКУ ДОКУМЕНТА З ТАКИМ ЗМІСТОМ

пованими територіями, секретар РНБО на коні. І свої позиції він здавати не збирається.

ЗАКОН ПРОТИ ЗАКОНУ

Тексти порошенківського і турчинівського законопроектів поки не з'явилися у відкритому доступі. Про них можна судити лише зі слів політиків. Зокрема, Турчинов анонсував, що його закон пропонує визнати окупованими деякі регіони Донецької і Луганської областей. Також він передбачає внесення змін до законодавства щодо проведення антитерористичних операцій, нову процедуру і механізми залучення ЗСУ поза рамками АТО і без оголошення воєнного стану, законодавче врегулювання права президента застосовувати ЗСУ в таких випадках і, власне, нові рамки державної політики щодо звільнення окупованих територій.

Усі інтереси, здавалося б, дотримані. Не забув Турчинов і про те, що його ініціатива нітрохи не суперечить Мінським домовле-

тими. Тут слід нагадати, що ще на початку року міністр внутрішніх справ Аваков презентував своє бачення реінтеграції ОРДЛО. Його план заходів не містив жодної цифри, проте ряснів позиціями, які або вже виконувалися, або були прописані для окупації.

Однак варто пильно стежити за тим, щоб проект Порошенка не став «троянським конем» для України. І щоб політична частина Мінських угод у завуальованій формі не була протягнута в президентському документі на вимогу членів «нормандської четвірки». Скільки б політики не вигадували рецепти гібридного захисту від гібридної війни, їх не існує. Те, що відбувається в Україні, є справжньою війною. І, мабуть, час зчитися говорити правду і українцям, і світові.

Олена САФОНОВА

НА ПОЧАТКУ РОКУ МІНІСТР ВНУТРІШНІХ СПРАВ АВАКОВ ПРЕЗЕНТУВАВ СВОЄ БАЧЕННЯ РЕІНТЕГРАЦІЇ ОРДЛО. ЙОГО ПЛАН ЗАХОДІВ НЕ МІСТИВ ЖОДНОЇ ЦИФРИ, ПРОТЕ РЯСНІВ ПОЗИЦІЯМИ, ЯКІ АБО ВЖЕ ВИКОНУВАЛИСЯ, АБО БУЛИ ПРОПИСАНІ ДЛЯ ОКОЗАМИЛЮВАННЯ

12 червня у 210 містах РФ мільйони людей вимагали відповідей від Путіна, який за 17 років свого президентства став батьком корупції. Але їм відповідали тільки силовики — побиттям під гімн країни і арештами, тим часом як господар Кремля вручав школярам паспорти і вітав співгромадян із Днем Росії. Акті протестів, на яких зладжено лунало «Путін — злодій», ні він, ні федеральні ЗМІ умисне не помічали. Та й під час чотиригодинного театрального дійства за назвою «пряма лінія», яке відбулося 15 червня, на незручні запитання глава РФ волів відповідати побіжно.

Мітинги, що відбулися наприкінці березня у багатьох містах РФ після фільму-розслідування Фонду боротьби з корупцією «Він вам не Дімон», прирекли і Кремль, і опозицію до бойової готовності у День Росії.

Владі, звісно, дуже не сподобалися багатотисячні акції протестів за участю молоді. Іржава державна машина запустила випробуваний маховик педагогічного тиску на школярів і студентів. Для підсилення ефекту, щоб «не ліз малюк у політику», 12 червня Путін особисто вручав підліткам паспорти громадян РФ. А в цей час у Москві на Тверській уже почали затримувати учасників нових антикорупційних мітингів і пакувати їх до автозаків.

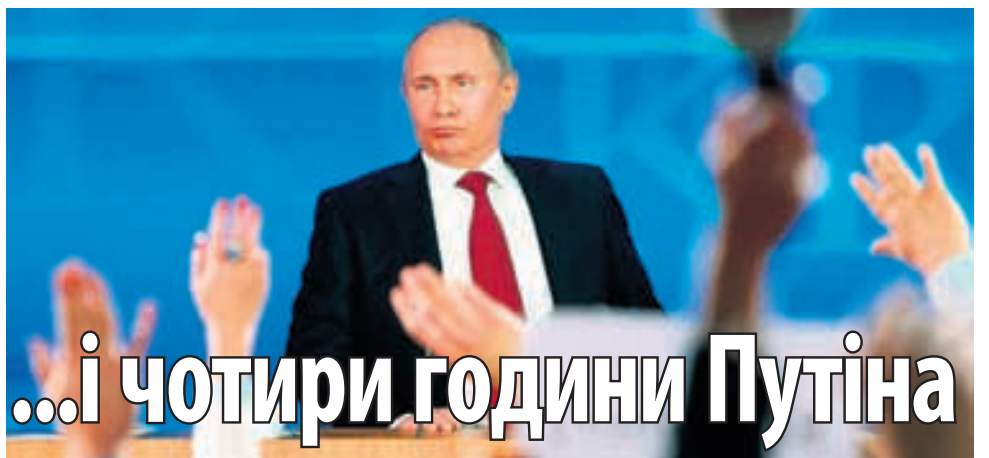
Певна річ, що і лідерів опозиції Навальному хотілося закріпити успіх 26 березня. 12 червня на вулиці російських міст дійсно вийшли тисячі людей. І, на відміну від весняних акцій протестів з їх головною вимогою адекватної реакції на викриття багаторівневої корупційної системи прем'єра Медведєва, тепер уже лунали інші гасла: «Путін — злодій», «Путін, іди геть!».

Утім, Навальний так і не зміг зустрітись зі своїми прибічниками — його заарештували прямісінько в під'їзді, коли він збирався на Тверську. А одного з лідерів партії ПАРНАС В'ячеслава Мальцева, який пророкує революцію у Росії 5 листопада 2017 року, силовики витягли з таксі й запроторили за ґрати. Те саме вчинили і з іншими опозиціонерами. Однак це не завадило росіянам висловлювати свій протест без «вождів».

Акції продемонстрували, що далеко не 82% росіян підтримують Путіна. Від нього справді втомилися, бо товариш засидівся у теплом президентському кріслі. Окрім того, День Росії показав, який сильний протестний рух існує в регіонах.

Наприклад, у Новосибірську, де відбувся санкціонований антикоруп-

ДЕНЬ РОСІЇ...

...і чотири години Путіна

ційний мітинг, один із виступаючих сказав: «Якщо 17 років поспіль носити одні черевики, вони врешті-решт стануть негодящими. І лагодити їх немає сенсу. Хоча вони чіпляються підшовами за тротуар і кажуть «Тротуар наш», їх час змінити».

Із несанкціонованими акціями в інших містах було значно складніше. Навальний закликав жителів цих населених пунктів виходити «гуляти вулицями». Навіть москвичів

тингувальників теж безперешкодно пакували в автозакі.

Але Тверська і Марсове поле були показовими в тому сенсі, що ОМОН взагалі не зустрічав опору. Силовики рухалися змійкою і вихоплювали з натовпу вподобану жертву, а довкола стояли люди і в кращому випадку кричали «Ганьба», намагаючись сфотографувати те, що відбувається, на свої телефони.

стратегії мирного, поступово наростаючого протесту із послідовним залученням до нього критично налаштованих щодо режиму Путіна людей. Тому росіяни й надалі раз-по-раз на заклик опозиції виходитимуть на «прогулянки» з усіма сумними наслідками. Проте це не змусить Путіна залишити свій трон.

Недарма ж під час «прямої лінії» на запитання, кого він призначить

машніми арештами, Путін зачепився за житлове питання. Бо тема корумпованих чиновників, за його словами, не є новою.

«Хоча вона є гострою, але аналіз переліку запитань, які надходять на «пряму лінію», свідчить, що порівняно з попередніми 15 такими заходами цієї теми немає серед найважливіших», — віддав глава РФ, закінчивши відповідь банальною фразою про те, що жодне правопорушення не повинне залишитися без покарання.

А на запитання ведучого щодо протестних настроїв росіян і можливості спілкуватися з опозицією Путін відповів, що готовий контактувати з усіма, але не з тими, хто піариться на протестах і не пропонує конструктивних рішень.

Ведучі заходу ще раз зачитали повідомлення про те, що корупція пустила метастази в Росії, але відразу ж передали слово регіональним колегам: хлопчик із Находки скаржився на вугільний пил у порту. Путін пообіцяв особисто завітати до нього.

Більше про корупцію господар Кремля не згадував. Зате розлого відповів американцеві, який просив рецепт боротьби з русофобією у США, а також українцеві, який нарікав, що росіяни їх кинули, хоча вони на «Безсмертний полк» ходять. І, з'ясувалося, Росія та Штати ніколи не були ворогами, а українців «ніхто не кидав», просто «ми не хочемо зробити вам гірше, втручаючись у політику іншої держави».

І неважливо, що українець розмовляв із очевидним рязанським акцентом, а американець мешкає десь у Барвісі — головне, що картинка для електорату вийшла гарною.

А далі будуть вибори, під час яких росіянам доведеться не лише проголосувати, а й докласти всіх зусиль, аби їх голос врахували. Інакше Путін узурпує Росію. І тоді «прогулянки» вже не зарадять.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

НА ЗАПИТАННЯ ВЕДУЧОГО ПРО ПРОТЕСТНІ НАСТРОЇ РОСІЯН І МОЖЛИВІСТЬ СПІЛКУВАТИСЯ З ОПОЗИЦІЄЮ ПУТІН ВІДПОВІВ, ЩО ГОТОВИЙ КОНТАКТУВАТИ З УСІМА, АЛЕ НЕ З ТИМИ, ХТО ПІАРИТЬСЯ НА ПРОТЕСТАХ І НЕ ПРОПОНУЄ КОНСТРУКТИВНИХ РІШЕНЬ

опозиціонер запросив «прогулятися Тверською», коли напередодні узгодженого з владою мітингу довелося скасувати його через неможливість встановити звукове обладнання на проспекті Сахарова. Багато хто вийшов на «прогулянку», де на них уже чекали міліція, Нацгвардія, ОМОН і автозакі.

Розгоном на Тверській керував экс-командир кievського підрозділу «Беркута» Сергій Кусюк. Невідомо, чи розповідав він своїм московським колегам, які прекрасні в Україні «коктейлі Молотова» і бруківка в руках протестувальників, але поки що російські силовики відчувають свою перевагу перед натовпом.

У Москві та Пітері було затримано близько 900 осіб, в інших містах мі-

Тільки в кількох північних містах силовикам давали відсіч. Навіть ті, кого затримували МВСники, особливо не пручалися і спокійно йшли до автозаку, щоб потім зробити там селфі на шляху до найближчого райвідділку.

Відверто кажучи, не надто логічна поведінка. Звичайно, багато молодих людей хочуть приміряти на себе образ «революціонера»-опозиціонера. Але культ силовиків у РФ такий сильний, що їх все-таки намагаються не провокувати. А ще росіян, які вважають Крим Росією, геть чисто залякали Майданом, точніше, його наслідками.

Однак корінь проблеми криється у тому, що Навальний і його опозиційні попередники дотримуються

наступником, господар Кремля відповів, що поки готовий працювати. І, мовляв, тільки виборці вирішать, хто буде наступним президентом. Тобто «цар усія Русі» згадав, що росіяни — не просто маса, з якої легко дерти шкуру, а саме виборці.

Але це свідчить лише про те, що Путін розпочав підготовку до виборів. І «пряма лінія» є зручною формою спілкування з народом та чудовим інструментом, щоб вибити з голови людей протестні настрої.

Так, спочатку він розповідав про подолання економічної кризи, далі зосередився на соціальному блоці. В ефір пробивалися росіяни, які скаржилися на низькі зарплати, необлаштоване житло, брак ліків. Звісно, пан президент грав батька рідного, кожному обіцяючи розібратися, вирішити і навіть особисто проконтролювати.

А ось з відповідями на питання про корупцію у нього не склалося. На репліку школяра про неможливість придбати співробітникам поліції житло за держпрограмою і про те, що корумповані чиновники замість реальних термінів відбуваються до-

АКЦІЇ ПРОТЕСТУ 12 ЧЕРВНЯ ПРОДЕМОНСТРУВАЛИ, ЩО ДАЛЕКО НЕ 82% РОСІЯН ПІДТРИМУЮТЬ ПУТІНА. ВІД НЬОГО СПРАВДІ ВТОМИЛИСЯ, БО ТОВАРИШ ЗАСИДІВСЯ У ТЕПЛОМУ ПРЕЗИДЕНТСЬКОМУ КРІСЛІ. ОКРІМ ТОГО, ДЕНЬ РОСІЇ ПОКАЗАВ, ЯКИЙ СИЛЬНИЙ ПРОТЕСТНИЙ РУХ ІСНУЄ В РЕГІОНАХ

Хоробре серце

Нещодавно на великі екрани вийшла стрічка «Дружина доглядача зоопарку», заснована на реальних подіях. Вона розповідає про те, як під час Другої світової війни одне подружжя врятувало від нацистів три сотні євреїв. Життя часом створює такі неймовірні сценарії, що неможливо їх не екранізувати.

Варшава, 1939 рік. Ян Жабинський (Йохан Хелденберг) працює доглядачем зоопарку, в усьому йому допомагає кохана дружина Антоніна (Джессіка Честейн). На початку фільму нам показують справжню ідилію: люди щасливі, звірі живуть як у раю... Але все стрімко змінюється одного страшного дня, коли німці бомбять Варшаву. Половина зоопарку просто знищена.

Тоді ж євреїв починають ізолювати в гетто. Ян та Антоніна ховають у своєму будинку жінку, що тікає від нацистів. Невдовзі подружжя організовує у своєму підвалі таємний готель для євреїв. Це було надзвичайно ризиковано, оскільки в зруйнованих вольєрах німці зберігали боєприпаси. А ще до будинку Жабинських вчащає головний зоолог Гітлера Лутц Хек (Даніель Брюль), таємно закоханий в Антоніну.

Щоб відвернути від себе підозри, чоловік і жінка запропонували німцям організувати на території зоопарку свиноферму. Певна річ, усе м'ясо призначалося для німецьких солдатів. А годували тварин недоїдками з гетто. Ось такий жорстокий життєвий сарказм.

Тим часом Ян Жабинський, якого призначили наглядачем за парками і зеленими насадженнями Варшави, безперешкодно проходив на територію гетто як офіційна особа. Під час візитів він на вантажівці вивозив євреїв до себе додому. Загалом подружжю вдалося врятувати близько трьохсот осіб. За це Ізраїль присвоїв сім'ї Жабинських титул Праведників народів світу.

Водночас кіноісторія більше розповідає саме про Ан-

тоніну. Джессіка Честейн просто чудово зіграла цю героїню. В одному з інтерв'ю вона розповіла, що протягом п'ятнадцяти років була вегетаріанкою і ось уже п'ять років є веганкою. Свій вибір актриса обґрунтувала так: «Це щось на зразок спроби жити в світі, де я не сприяю поширенню жорстокості». І ця життєва позиція бездоганно вписалася в екранну історію. Таку любов до людей і звірів просто неможливо зіграти.

А ось партнер Честейн на знімальному майданчику Йохан Хелденберг нічим глядача не здивував. Його персонаж був доволі розмитий. Також не потішив Даніель Брюль. Ці чоловіки весь кінематографічний простір віддали Джессіці Честейн. З одного боку, так, вочевидь, і замислювалося, з іншого — актори немов лінувалися грати.

Після перегляду фільму залишаються вкрай суперечливі почуття. Сама історія вражає, але її втілення на екрані дещо засмучує. Початок був справді дуже яскравий, проте десь на двадцятій хвилині все змінюється на гірше. Складається враження, що в продюсерів раптово закінчилися гроші, — таке все далі бідніше. І декорації, і діалогів...

Насправді ж цій дуже благородній кіноісторії не вистачило свого Стівена Спілберга чи Романа Поланського. Фільм «Дружина доглядача зоопарку» зняла нічим не видатна постановниця Нікі Каро. Якби режисера вибрали досвідченішого, то це кіно безперечно могло б стати поряд із «Списком Шиндлера» і «Піаністом». Шкода...

Місія таки нездійсненна

У 2012 році Universal Pictures оголосила про перезапуск серії фільмів про мумії. Ця новина заінтригувала кіноманів. Ще більше зацікавило те, що головну роль у картині «Мумія» виконає Том Круз. Чекати глядачам довелося довгих п'ять років. І ось, нарешті, стрічка вийшла на великі екрани. Втім, краще б взагалі не виходила.

Отже, американський солдат Нік Мортон (Том Круз) служить в Іраку. У вільний час головний герой шукає і, відповідно, продає усілякий антикваріат. Випадково горе-ділок знаходить гробницю дочки фараона — принцеси Аманет (Софія Бутелла). Розкопати поховання допомагає археолог Дженні Хелсі (Аннабель Уолліс).

пели сюжет з усього, що ми раніше вже бачили в різних картинах. Іноді у фільмах такого жанру запозичення доречні, але тільки не тут. Кіномитці створили неймовірно нудну, посередню, подекуди безглузду (з фізикою, хімією, анатомією і здоровим глуздом загалом вони мають очевидні проблеми) стрічку!

одні були вдалими, інші відверто слабкими, але не було жодного провалу. До фільму «Мумія»! Мало того що сюжет відверто недолугий, та ще й сам персонаж неабияк заштампований.

Після перегляду картини виникає найголовніше, мабуть, питання: чому в крісло постановника посадили доволі досвідченого сценариста і продюсера, але абсолютного новачка в режисурі Алекса Куртцмана? Як йому могли довірити проект із бюджетом у 125 мільйонів доларів? До того ж «Мумію» розглядали як перезавантажання франшизи, відповідно, мали на увазі, що дали буде кілька продовжень. Але щоб у майбутньому знімати сиквели і

ТОМУ КРУЗУ, СХОЖЕ, СУДИЛОСЯ ЗІПСУВАТИ СВОЮ ФІЛЬМОГРАФІЮ. У 1999 РОЦІ ПІД ЧАС НАБОРУ АКТОРІВ ДО ПЕРШОЇ «МУМІЇ» РЕЖИСЕР СТІВЕН СОММЕРС МАВ НАМІР ЗАПРОСИТИ АКТОРА, ПРОТЕ ВІДДАВ ПЕРЕВАГУ БРЕНДАНУ ФРЕЙЗЕРУ. ЧЕРЕЗ БАГАТО РОКІВ УЖЕ В ІНШОГО РЕЖИСЕРА — АЛЕКСА КУРТЦМАНА — З'ЯВИЛАСЯ ІДЕЯ ЗНЯТИ КРУЗА

Саркофаг із мумією вирішують направити до Англії, проте під час польоту принцеса прокидається. Літак падає. Дженні вдається врятуватися, стригнувши з парашутом, а Нік розбивається. Але ж не може головний герой померти на самому початку фільму! Ось він і воскресє у морзі...

З'ясується, що Аманет обрала його собі в супутники і наклала на нього прокляття, «обдарувавши» безсмертям. Усі шоковані. Та тільки не доктор Джеккіл (Рассел Кроу). Цей персонаж викрадає Аманет і проводить над нею експерименти.

Аби вся ця нісенітниця закінчилася, персонажеві Тома Круза потрібно позбутися прокляття, убити мумію і врятувати світ! З такими завданнями, мабуть, не впорався б і сам Ітан Хант. Але новому герою Круза Ніку Мортону все до снаги.

Сценаристи Девід Кепп, Крістофер МакКурри та Ділан Кассман злі-

А ще так і не вдалося збагнути, навіщо у фільмі з'явився персонаж готичного роману шотландського письменника Роберта Стівенсона — доктор Джеккіл. Цього героя зіграв володар «Оскара» Рассел Кроу! Як цей справді видатний актор міг знятися у такому неподобстві? До речі, перш ніж затвердити Кроу на роль, творці фільму розглядали кандидатури Тома Харді, Хав'єра Бардема, Джозефа Гордона-Левітта і Едді Редмейна. Їм пощастило...

А ось Тому Крузу, схоже, судилося зіпсувати свою фільмографію. У 1999 році під час набору акторів до першої «Мумії» режисер Стівен Сомерс мав намір запросити актора, проте віддав перевагу Брендану Фрейзеру. Через багато років уже в іншого режисера — Алекса Куртцмана — з'явилася ідея зняти Круза. Мовляв, нехай рятує світ від нечисті!

За свою багаторічну кар'єру в Голлівуді Том Круз зіграв у безлічі картин:

триквели, нинішня картина повинна зібрати пристойну касу. А щодо цього є великі сумніви.

Натомість сам постановник цілком самовпевнений.

«Я просто не міг втратити шанс вперше як режисер попрацювати в форматі блокбастера. Особливо коли з ідеї перезапустити «Мумію» якоїсь миті народився план створити цілий новий кіновсесвіт, у якому б співіснували класичні монстри студії Universal. Це ж неймовірно цікаво і азартно — спробувати вдихнути нове життя у культові персонажі, фанатом яких я був з раннього дитинства», — розповідав режисер в одному з інтерв'ю.

Утім, краще б не лякати нас більше муміями, та й іншим культовим персонажам дати спокій. Тому що насправді було зовсім не страшно, а соромно, сумно і смішно. І прикро, оскільки очікування від фільму були напрочуд високими.

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор —
Анна СПІВАК,
відповідальний секретар —
Олексій СОКУР

Свідцтво про держреєстрацію
КВ №21058-10858 ПР
від 14.11.2014 р.

Редакція:
м. Київ,
бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу:
ТзОВ «Структура ІТ»,
а/с 155,
м. Київ, Україна,
04080

Засновник та видавець:
ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
е-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано
ТзОВ «Мега-Поліграф»
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення №
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Наклад
10 386 прим.

Передплатні індекси:
23115 (рос.),
49450 (укр.)

При використанні
публікацій
посилання на газету «ВВ»
обов'язкове.

Відповідальність
за зміст
рекламних матеріалів
несе рекламодавець.

